

Sygn. akt IV CNP 49/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie ze skargi pozwanych
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
w G.

z dnia 26 lutego 2015 r., sygn. akt XII Ga [...],
w sprawie z powództwa S. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.
przeciwko A. J. i A. P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 lutego 2016 r.,

1) odrzuca skargę,

**2) zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kwotę
1200 (tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania wywołanego wniesieniem skargi.**

UZASADNIENIE

Pozwani A. J. i A. P. wnieśli skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 26 lutego 2015 r. w sprawie z powództwa S. Spółki z o.o. w G. w sprawie o zapłatę.

Skarżący wnieśli o stwierdzenie, że zaskarżony wyrok jest niezgodny z art. 227 k.p.c., 232 zd. 1 k.p.c. art. 278 § 1 k.p.c. w zw. z art. 384 § 4 k.p.c., co w konsekwencji miało spowodować niezasadne niezastosowanie art. 299 § 2 k.p.c.

Skarżący podnieśli, że na skutek wydania zaskarżonego wyroku została im wyrządzona szkoda w kwocie nie mniejszej niż 31 198,13 zł. Zdaniem skarżących, szkoda polega na tym, że są oni zobowiązani do zapłacenia za dług spółki, z którą ponoszą solidarną odpowiedzialność.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części; przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie; wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne; uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy; wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe; wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Wymagania skargi wymienione wyczerpująco w art. 424⁵ § 1 k.p.c. mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione kumulatywnie. To oznacza, że skarga niespełniająca któregokolwiek z nich jest dotknięta tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków i podlega odrzuceniu bez wzywania do ich usunięcia. Każde z wymagań przewidzianych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. - na co Sąd Najwyższy wielokrotnie zwracał uwagę - ma charakter samoistny, powinno być zatem spełnione niezależnie od innych wymagań (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05; z dnia 18 stycznia 2006 r., III CNP 21/05; z dnia 28 lutego 2012 r., I CNP 62/11).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało wyjaśnione, że przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, polega na złożeniu przez skarżącego oświadczenia, że szkoda wystąpiła - ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru - oraz uwiarygodnieniu tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie dowodów bądź innych środków, nawet nieuznawanych przez kodeks postępowania cywilnego za dowody, jak pisemne oświadczenia, surogaty dokumentów czy tzw. opinie prywatne (por. postanowienia

Sądu Najwyższego: z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16; z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05; z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05; z dnia 12 listopada 2013 r., V CNP 2/13; z dnia 23 stycznia 2015 r., II CNP 37/14; z dnia 5 marca 2015 r., II CNP 53/14; z dnia 20 listopada 2015 r., III CNP 20/15, niepubl.). Niezbędne jest przy tym przeprowadzenie wywodu wskazującego na czas powstania szkody oraz związek przyczynowy pomiędzy wydaniem zaskarżonego orzeczenia a szkodą (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05 OSNC, nr 7-8, poz. 141).

Skarga nie spełnia tak rozumianego wymagania przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Obowiązkowi wykazania szkody nie czyni zadość oświadczenie skarżących, że szkoda powstała w wyniku wydania zaskarżonego orzeczenia i polega na tym, że zobowiązani są oni do zapłacenia za dług spółki. Brak zatem w skardze uprawdopodobnienia wystąpienia szkody - jej rozmiaru, rodzaju, czasu powstania i związku przyczynowego pomiędzy wydaniem zaskarżonego orzeczenia a szkodą. Ponadto, jak podkreśla się w orzecznictwie Sądu Najwyższego, szkoda spowodowana wydaniem wyroku musi istnieć w chwili wniesienia skargi (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 11 stycznia 2006 r., II CNP 13/05, OSNC 2006, nr 6, poz. 110; z dnia 18 grudnia 2013 r., IV CNP 43/13, niepubl.; z dnia 23 września 2014 r., II CNP 18/14, niepubl.). Szkoda musi mieć charakter rzeczywisty. Nie spełnia tego wymagania odwołanie się do szkody, która jeszcze nie wystąpiła, nawet jeśli jej powstanie w przyszłości jest pewne, dlatego niewystarczające jest wykazanie istnienia ciężącego na skarżącym zobowiązania wynikającego z kwestionowanego przez niego wyroku jeżeli nie nastąpiła zapłata zasądzonej na rzecz powoda kwoty (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 2010 r., III CKN 48/10, Biul. Sąd. IC 2011/10/5; z dnia 27 października 2005 r., V CNP 28/05, niepubl. oraz z dnia 20 listopada 2015 r., III CNP 20/15, niepubl.).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania wywołanego wniesieniem skargi, jak w sentencji pkt 2, na podstawie art. 424¹² k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c.,

art. 391 § 1 k.p.c., art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 6 pkt 5, § 13 ust. 5 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013, poz. 461; zm. Dz. U. z 2015 r. poz. 616).

I.n